

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
D E C I Z I E**

12 februarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan, Dumitru Mardari, Maria Ghervas,

a judecat în ședință, fără participarea părților, recursul ordinar, declarat de către avocatul Valeriu Dumitriu în numele inculpatului Dodi Alexei, prin care solicită casarea sentinței Judecătoriei Ungheni din 06 aprilie 2018 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 septembrie 2018, în cauza penală în privința lui

Dodi Alexei XXX, născut la XXX, originar și domiciliat în XXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 26.10.2017 până la 06.04.2018;

Instanța de apel de la 27.04.2018 până la 04.09.2018;

Instanța de recurs de la 14.11.2018 până la 12.02.2019.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală a fost legal executată.

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție asupra recursului ordinar în cauză în baza actelor din dosar,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ungheni din 06 aprilie 2018, cauza fiind judecată în procedura prevăzută de articolul 364¹ Cod de procedură penală, Dodi Alexei a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal și condamnat la 2 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

A fost încasat de la Dodi Alexei, în beneficiul lui Nogai Mihail, prejudiciului material în sumă de 4 655 lei, 22 bani, prejudiciul moral în sumă de 20 000 lei, cheltuielile de transport în sumă de 1 000 lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 3 500 lei.

2. Pentru a se pronunța, instanța de fond a constatat că, inculpatul Dodi Alexei, la 05 august 2017, aproximativ la orele 17-00, aflându-se pe o stradă din XXX, intenționat, din intenții huliganice, în loc public, demonstrând o lipsă evidentă de respect față de societate și normele etice general acceptate, încălcând grosolan ordinea publică, realizând caracterul și gradul prejudiciabil al acțiunilor sale, fiind conștient de consecințele ce pot surveni, însoțită de aplicarea violenței, printr-o obrăznicie deosebită, i-a aplicat o lovitură cu pumnul în regiunea pieptului lui Nogai Mihail, locuitor al XXX, în urma loviturii aplicate a căzut la pământ lovindu-se la cap, provocându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 115 din 14 septembrie 2017, traumă cranio-cerebrală cu plagă în regiunea frontală și comoție cerebrală, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii unui obiect dur contondent, posibil în timpul și circumstanțele indicate, condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată baza acestui criteriu, se califică ca vătămare ușoară.

3. Nefiind de acord cu sentința, procurorul a atacat-o cu apel, prin care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie admisă cererea de încasare a cheltuielilor judiciare în mărime de 640 lei din contul lui Dodi Alexei.

În argumentarea apelului declarat, procurorul a invocat că:

- sentința este neîntemeiată în partea respingerii cerinței acuzatorului de stat cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată din contul inculpatului;
- reieșind din faptul că prima instanță a stabilit vinovăția inculpatului în totalitate, a considerat că cheltuielile judiciare urmează a fi încasate integral în mărimea solicitată de acuzatorul de stat și anume în sumă de 640 lei.

3.1. Împotriva sentinței menționate a declarat apel și avocatul Nastas Victor în numele inculpatului Dodi Alexei, prin care a solicitat casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei penale cu aplicarea în privința inculpatului Dodi Alexei a pedepsei sub formă de amendă în mărime de 500 u.c., luând în considerație prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, sau aplicarea unei pedepse nonprivative de libertate.

În argumentarea apelului declarat, avocatul Nastas Victor a invocat următoarele:

- pedeapsa aplicată este prea aspră;
- prima instanță a constatat faptul că, pentru inculpatul Dodi Alexei circumstanțe agravante nu au fost stabilite (p. 30 al sentinței);
- la individualizarea pedepsei instanța a invocat un șir de circumstanțe agravante neprevăzute la art. 77 Cod penal;
- de asemenea, la individualizarea pedepsei instanța a invocat faptul că, inculpatul a fost anterior condamnat și nu a făcut concluzia necesară. Ține să menționeze faptul că inculpatul a fost condamnat în anul 2011 în România pentru o infracțiune ușoară - trecerea frauduloasă a frontierei de stat, infracțiune care nu constă în comiterea de acțiuni violente sau tulburare a ordinii publice.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 septembrie 2018, a fost respins apelul avocatului Nastas Victor în numele inculpatului Dodi Alexei, a fost admis apelul procurorului, casată parțial sentința, inclusiv în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, în partea încasării cheltuielilor de judecată pronunțând o nouă hotărâre în această parte potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță, prin care:

A încasa din contul lui Dodi Alexei în beneficiul statului cheltuielile judiciare ce constau din cheltuieli pentru efectuarea expertizei în mărime de 640 lei. În rest, sentința atacată s-a menținut.

4.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului Dodi Alexei care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptelor săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus-indicată și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concluziei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Cercetarea judecătorească s-a efectuat în procedură simplificată în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Sentința primei instanțe a fost contestată numai în partea cheltuielilor judiciare și stabilirea pedepsei, iar ce ține de încadrarea juridică, vinovăției, sentința nu a fost atacată.

Instanța de apel a constatat că, instanța de fond just a individualizat pedeapsa în baza art. art. 7, 75 Cod penal, și totodată, corect a aplicat pedeapsa sub formă de închisoare, care este una echitabilă și proporțională infracțiunii comise, ținând cont de gradul de pericol al infracțiunii, care se califica ca mai puțin gravă, lipsa circumstanțelor agravante și prezența circumstanței atenuante, de personalitatea inculpatului Dodi Alexei, la locul de trai se caracterizează negativ, nu este încadrat în câmpul muncii, folosește băuturi alcoolice, sub influența alcoolului devine foarte agresiv și scandalagiu (f.d. 42), cât și de atitudinea acestuia față de cele săvârșite, acțiunile de violență au fost întreprinse față de o persoană de vârstă înaintată, anterior a comis o infracțiune și a fost condamnat, concluziile convenite nu și le-a făcut, se căiește sincer de cele comise, a solicitat examinarea cauzei în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, astfel asigurând realizarea scopului pedepsei penale de restabilire a echității sociale și a preveni săvârșirea de noi infracțiuni, atât de către inculpați cât și din partea altor persoane, care va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale Republicii Moldova sunt apărate, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

Instanța de apel a respins argumentul apelantului potrivit căruia la individualizarea pedepsei instanța a invocat un șir de circumstanțe agravante neprevăzute la art. 77 Cod penal, or, din conținutul sentinței s-a constatat că prima instanță a stabilit lipsa circumstanțelor agravante.

Totodată, instanța de apel a reținut că, în conformitate cu principiul individualizării pedepsei (art. 7 Cod penal) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei înserate la art. 75 alin. (1) Cod penal, instanța de judecată aplică pedeapsa luând în considerare caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuază sau agravează răspunderea, ținându-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și condițiile de viața ale familiei acestuia.

Instanța de apel a respins ca nefondată solicitarea apelantului privind stabilirea unei pedepse cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, ori, raționamentul de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal, are la origine persoana și comportamentul acesteia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperirii ei cum ar fi: conduita bună a infractorului; stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului.

Suspendarea condiționată este o măsură de individualizare a executării pedepsei aplicată de către instanța de judecată prin hotărârea de condamnare de a se suspenda pe o anumită perioadă de timp executarea pedepsei aplicate, dacă sunt îndeplinite anumite condiții.

Condițiile privind acordarea suspendării condiționate a executării pedepsei prevăzute de art. 90 Cod penal se referă la: pedeapsa aplicată și natura infracțiunii; circumstanțele cauzei și persoana infractorului, aprecierea instanței că scopul poate fi atins și fără executarea acesteia.

La caz, s-a reținut că, condițiile necesare pentru a fi invocată instituția suspendării condiționate a executării pedepsei nu sunt întrunite, ori, pedeapsa aplicată

urmează să contribuie la formarea unei atitudini de respect față de legea penală, precum și de valorile sociale și interesele protejate de acestea, din partea condamnatului, persoana să fie silită să înceteze activitatea criminală și să-și modifice comportamentul în conformitate cu prevederile legii.

Instanța de apel verificând legalitatea și temeinicia sentinței atacate a remarcat că, prima instanță deși întemeiat a respins solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor de judecată din contul inculpatului a sumei de 640 lei, suportate pentru efectuarea expertizei medico-legale, a făcut trimitere în pct. 35 al sentinței la norma legală abrogată, or, prin Legea pentru modificarea și completarea unor acte legislative nr. 316 din 22.12.2017 (în vigoare 09.02.2018, art. 143 alin. (2) Cod de procedură penală a fost abrogat, din aceste considerente instanța de apel casează sentința atacată parțial inclusiv în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, în partea încasării cheltuielilor judiciare, pronunțând o nouă hotărâre în această parte potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

5. Nefiind de acord cu hotărârile menționate, avocatul Valeriu Dumitriu în numele inculpatului Dodi Alexei, declară recurs ordinar, prin care solicită casarea acestora, cu pronunțarea unei noi hotărâri, cu stabilirea pedepsei mai blânde. Recurentul invocă dezacordul cu hotărârile menționate în partea stabilirii pedepsei, considerând-o prea aspră, ori, inculpatul a recunoscut vinovăție, lipsesc circumstanțe agravante, Dodi Alexei a fost provocat la comiterea infracțiunii de partea vătămată. Prin urmare, apărarea consideră că, pedeapsa cu privire de libertate este prea aspră.

5.1. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul, a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat de către avocatul Valeriu Dumitriu în numele inculpatului Dodi Alexei, solicitând respingerea acestuia, cu menținerea deciziei instanței de apel.

6. Judecând recursul declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție concluzionează că acesta urmează a fi admis, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să admită recursul, să caseze total sau parțial hotărârea atacată, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, dacă nu se agravează situația condamnatului.

Din norma menționată rezultă că, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel și de fond, inclusiv și să le caseze parțial, în cazul constatării comiterii erorilor de drept, care au dus la adoptarea unei hotărâri ilegale.

Reieșind din dispoziția alin. (2) art. 424 Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.*

În recursul declarat de apărător, se semnalează temeiul stipulat de pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care prevede că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel, atunci când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Totodată, Colegiul penal lărgit, analizând hotărârile judecătorești sub aspectul individualizării pedepsei, în raport cu circumstanțele cauzei, în prezenta speță, consideră că, soluțiile instanțelor de fond și apel în latura stabilirii pedepsei sunt neîntemeiate, la adoptarea cărora nu s-a ținut cont în deplină măsură de norma art. 75 Cod penal, ce prevede că persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei

infracțiunii i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea Specială a prezentului Cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal.

În continuarea concluziilor sale, instanța de recurs remarcă că, prin criteriile generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele stabilite de lege, de care sunt obligate să se conducă instanțele de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte. Instanțelor de judecată, legea penală le acordă o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării pedepsei penale, luând în considerație caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, persoana celui vinovat, circumstanțele ce atenuează sau agravează răspunderea, ținând cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Conform art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și se aplică persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane.

Categoria și termenul pedepsei ce urmează a fi stabilit este în dependență de circumstanțele atenuante și agravante, prevăzute de art. 76-77 Cod penal, precum și efectele acestora prevăzute în art. 78 Cod penal.

În viziunea instanței de recurs, instanțele de fond și apel insuficient au abordat condițiile ce vizează circumstanțele cauzei și persoana celui vinovat.

Circumstanțele cauzei, potrivit art. 75 Cod penal, se referă atât la cele care atenuează răspunderea, cât și la cele care agravează răspunderea, de care instanța este obligată să țină cont la individualizarea pedepsei.

Potrivit hotărârilor instanțelor de judecată în privința învinutului au fost reținute un șir de circumstanțe ce atenuează vinovăția, iar circumstanțe agravante nu au fost stabilite.

Un alt aspect, în opinia instanței de recurs, care nu a fost abordat suficient de către instanțele de fond și apel la individualizarea executării pedepsei este și persoana celui vinovat.

La capitolul *persoana celor vinovați* – instanțele trebuiau să efectueze o analiză amplă a personalității infractorului, să dispună de date referitoare la calitățile fizice și psihice ale făptuitorului manifestat prin fapta comisă, în perioada premergătoare săvârșirii faptei prejudiciabile și după săvârșirea acesteia, în timpul judecării etc, ori, apărarea a prezentat în ședința de judecată a instanței de apel caracteristica din 05.03.2018, eliberată de primarul satului Vânători, r-nul Nisporeni, în care s-a indicat că, în teritoriul nu sunt probleme din partea inculpatului, nu folosește băuturi alcoolice, plângeri la Primărie nu au parvenit și probleme cu organele de drept nu are.

Astfel, instanța de recurs, în speța dată, găsește întemeiate argumentele recursului declarat de apărător și constată că concluzia instanța de apel, precum că scopul legii penale poate fi atins doar cu executarea pedepsei reale cu închisoare, ca fiind eronată și neîntemeiată.

Potrivit art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date. Conform art. 7, 61 alin. (2), 75 alin. (1) și (2) Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul

prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală. Pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată. Conform art. 394 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de judecată este obligată să motiveze în partea descriptivă a hotărârii stabilirea pedepsei cu închisoare, dacă sancțiunea legii penale prevede și alte categorii de pedeapsă.

Aceste prescripții legale nu au fost respectate de instanța de apel, deoarece, potrivit părții descriptive a deciziei, la aplicarea pedepsei inculpatului (pct. 4.1 din decizie) nu a argumentat caracterul excepțional al aplicării pedepsei cu închisoarea în raport cu prescripțiile art. 75 Cod penal, în situația în care art. 287 alin. (1) Cod penal prevede pedepse alternative - amendă în mărime de la 550 la 1050 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 3 ani.

Or, argumentul sumar al instanței de fond și de apel, pentru aplicarea pedepsei închisorii față de inculpat, că: „...Dodi Alexei la locul de trai se caracterizează negativ, deseori folosește băuturi alcoolice, este foarte agresiv și scandalagiu, cât și de atitudinea acestuia față de cele săvârșite, acțiunile de violență au fost întreprinse față de o persoană de vârstă înaintată, anterior a comis o infracțiune și a fost condamnat...instanța de apel apreciază critic caracteristica prezentată de către apărare din 05.03.2018, or, conform sentinței din 06 aprilie 2018, a fost aplicată față de Dodi Alexei măsura preventivă arestul preventiv, cu calcularea termenului executării pedepsei din data reținerii, sentință care a fost trimisă la executare, dat fiind faptul neprezenței inculpatului în ședința de judecată”, nu corespunde exigențelor legale de individualizare a pedepsei penale enunțate supra. Mai mult, antecedentul penal apărut în defavoarea inculpatului în urma condamnării sale prin sentința din 31.03.2011, a fost stins la momentul comiterii faptei indicate în sentința instanței de fond din 06.04.2018.

Din conținutul părții descriptive a sentinței și deciziei instanței de apel se observă că instanțele de fond au soluționat chestiunile privind individualizarea pedepsei aplicate inculpatului luându-se în considerare gravitatea infracțiunii săvârșite, personalitatea inculpatului, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării lui, că acesta a comis o infracțiune mai puțin gravă, a recunoscut vina și s-a

căit sincer, solicitând judecarea cauzei în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, lipsesc circumstanțe agravante, însă au concluzionat neîntemeiat că corectarea și reeducarea lui este posibilă cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare.

Pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

De asemenea, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. De asemenea, o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Astfel, potrivit prevederilor procesual-penale, se impune soluția admiterii recursului, cu casarea parțială a sentinței primei instanțe și deciziei instanței de apel, în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei în această parte și pronunțarea unei noi hotărâri cu stabilirea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 500 (cinci sute) unități convenționale, ce constituie 25 000 (douăzeci și cinci mii) lei.

În prezenta cauză supusă judecării, sancțiunea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, imputată inculpatului prevede pedeapsa cu amendă în mărime de la 550 la 1050 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 3 ani și conform art. 16 alin. (3) Cod penal, se consideră ca infracțiune mai puțin gravă.

Iar potrivit art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

Subsidiar, Colegiul penal lărgit mai menționează că CtEDO în jurisprudența sa, s-a pronunțat în favoarea folosirii măsurilor neprivative de libertate (cauza *Varga și alții v. Ungaria*, hotărârea din 10 martie 2015, § 104; cauza *Norbert Sikorski v. Polonia*, hotărârea din 22 octombrie 2009, §158), statuând că trebuie să se ia în considerare alternativele disponibile detenției, și nu aplicarea automată a pedepsei închisorii (cauza *Kyprianou v. Cipru*, hotărârea din 15 decembrie 2005, §108). Or, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

În consecință, Colegiul penal lărgit va admite recursul ordinar în partea stabilirii pedepsei, întrucât s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale – temei pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală și va pronunța o nouă hotărâre în această parte.

7. În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

admite recursul ordinar declarat de către avocatul Valeriu Dumitriu în numele inculpatului Dodi Alexei, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 septembrie 2018 și parțial sentința Judecătoriei Ungheni din 06 aprilie 2018, în latura stabilirii pedepsei, rejudecă cauza în această parte și pronunță o nouă hotărâre:

Lui Dodi Alexei XXX, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, de stabilit pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 500 (cinci sute) unități convenționale, ce constituie 25 000 (douăzeci și cinci mii) lei.

Se dispune eliberarea lui Dodi Alexei XXX, din penitenciar în caz dacă nu se deține în baza unei alte hotărâri de condamnare sau măsuri de reprimare.

În rest, se mențin dispozițiile sentinței atacate.

Decizia este irevocabilă. Pronunțată integral la 12 martie 2019.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Ion Guzun

Liliana Catan

Dumitru Mardari

Maria Gervas